

ՄԵՏԱՔԵՐ

ՄԱՆԿԱՆՑ

« ԹՈՂ ՏՈՒԷՔ ՄԱՆՐ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆՇԻ ԳԱՆ »

ՀԱՏՈՐ ԽԴ.

ԹԻԻ 1

ԱՆԾԱՆՕԹ ԱՊԱԳԱՆ

Ի՞նչ պատմութիւն է հին հին օրերու մէջ ասպետ մը իր ձին հեծաւ, եւ հետն առնելով իր հաւատարիմ շուները, անտառը գնաց որսորդութիւն բնելու համար։ Մեծ յաջողութիւն չունեցաւ, եւ ուտի յառաջ եւ յառաջ գնաց ու անտառին խորերը մտաւ որս վնտռելու համար։ Վերջապէս ճամբան կորսնցուց ան, եւ ո՛չ իր ո՛ր ըլլալը գիտէր, ոչ ալ կրնար ստուգել

Ի՞նչ ուղղութեամբ երթալու էր եւ գտնալու համար։ Սակայն քաջ ասպետը, փոխանակ անշարժ եւ տնդործ մնալու, մեծ հոգնելով ազօթից Աստուծոյ որ ասաջնորդէ իրեն, եւ չարաւ-

նակեց իր ճամբան : Եւ ահա տեղ մը հասաւ ուր ինքը , իր ձին եւ իր շուները լուսնն ոտքաւի մասնուեցան : Պատկերին մէջ կրնաք տեսնել թէ ի՞նչպէս ասպետին ուժեղ մեծ ձին վախէն կը զտղզղայ եւ որսի շուները սարսափահար ետ քաշուելու վրայ են : Անոնց առջեւ կը գտնուէր մութ եւ խորհրդաւոր վայր մը , եւ կարծես թէ անոնք ամէնքն ալ կորսուելու դատապարտուած էին : Բայց ասպետը Աստուծոյ ազաւանելով քաջարար յառաջ գնաց մութ եւ խորհրդաւոր հովիտին մէջէն , եւ գիտէ՞ք ի՞նչ պատահեցաւ : Այդ հովիտէն անցաւ եւ հագլու թէ քիչ մը եւս յառաջացեր էր , խաւարը սկսաւ անհետանալ , լոյսը հեաղհեաղ ծագեցաւ , եւ ձայներ լըս-

ուեցան ու շատ չանցած ասպետը տեսաւ թէ անտառէն դուրս ելած է եւ կը գտնուի բուն իր տան ճիշդ զխնայր :

Այս ասպետին պատմութիւնը այս նոր տարիին համար շատ յարմար առակ մըն է : Մեր անմիջապէս առջեւը գտնուող ապագան մութ եւ սպտոնայից կը թուի , եւ շատեր երկիւղով կը նային դէպ յառաջ : Սակայն եթէ շարունակենք մեր ճամբան քաջութեամբ եւ ինքզինքնիս ազօթքով Աստուծոյ յանձնենք , մենք ալ քիչ ատենէն խաւարէն դուրս պիտի գանք , եւ պիտի տեսնենք որ ապահովութիւն եւ ուրախութիւն մեղմէ հեռի չլն եղեր :

Ծ Ն Ո Ւ Ն Դ Ի Ը Ն Ծ Ա Յ

«Ընծաներ տուին անոր» Մաս. Բ. 11

Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Ծննդեան Տօնին առիթով , շատ աղաքներ եւ աղջիկներ սովոր են իրենց ծնողքներէն եւ բարեկամներէն ընծաներ ստանալ : Սակայն , այս տարի Եւրոպայի եւ մեր երկրին մէջ արեւոյ տհաւոր պատերազմին պատճառով սովորաբար ընծայ ընդունող բաղձաթիւ աղաքներ ատանց ռուս նուէրի անցուցին եւ պիտի անցնեն Ծննդեան օրը :

Անցեալ ամիս Ամերիկայի մէջ գտնուող բարեսիրտ մարդեր եւ աղաքներ շուգնաւ մը լեցուն խաղալիկներ եւ անտակ տեսակ նուէրներ զրկեցին Եւրոպա , որպէս զի Ծննդեան օրը իբրեւ ընծայ տրուին պատերազմիկ աղքատներ պատկանող այն աղայոց՝ որոնց հայրերը պատերազմի պահած ըլլալով չէին կրնար սովորական նուէրներով ուրախացնել իրենց զաւակները :

Շատ գեղեցիկ գործ մ'էր այս : Արդարեւ , շատ վայելուէ է որ , պատերազմի այս օրերուն մէջ ամէնքն ալ քիչ մը պակաս խորհինք մեր վրայ , եւ աւելի հոգածութիւն ցուցնենք անոնց

նկամամբ որոնք մեղմէ աւելի գլխաղդ են : Այս տարի թող աղաքներ եւ աղջիկներ ընծայ ընդունելու վրայ չխորհին այնչափ՝ որչափ ընծայ առու վրայ : Տէր Յիսուսի սիրտը պիտի բերկրեցնենք , եթէ անոր օրհնեալ Ծնունդին առիթով ջանանք ուրախացնել մեր շուրջը գտնուող կարօտեալները : Ան ըսած է , «Որովհետեւ այս իմ եղբայրներուն ամէնէն պղտիկներէն մէկուն ըրիք , ինծի ըրիք :» Այսպէս Ծննդեան Տօնը սքանչելի պատահութիւն մը կու տայ մեզի նոյն ինքն Յիսուսի նուէր տալու : Եւ ահա նոնք որ այս կերպով ուրիշներուն մարդասիրութիւն կը ցուցնեն , ամէնէն աւելի երջանիկ պիտի ըլլան :

Մոզքը «շատ մեծ ուրախութիւնով ուրախացան ,» երբ որ Իեթլէհէմի աստղը տեսան , եւ անոնց ուրախութիւնը բարձրագոյն աստիճանին հասաւ , երբ տեսան Յիսուս մանուկը եւ արածնուեցան իրենց գանձերը բանալ , եւ ընծաներ տալ անոր , ոսկի ու կնդրուկ եւ զմուռ : Եթէ աղաքներ եւ աղջիկներ կ'ուզեն Յի-

սուսի ծննդեան առիթով մասնակից ըլլալ այս տեսակ մեծ ուրախութեան, թող ընծաներ տան Անոր: Եւ Անոր ընծաներ կրնանք տալ իր «եղբայրներուն», կարօտեալներուն, օգնութեան ձեռք երկնցնելով: Սակայն, Յիսուս մեզմէ կ'ակնկալէ ուրիշ տեսակ ընծայ մըն ալ: Մոգերը ընծայ տունին Անոր իրենց ամէնէն թանկագին ստուածքներէն: Եւ մենք ալ պէտք է տանք Յիսուսի մեր ամէնէն մեծարժէք ուտացուածքը: Այդ ստացուածքը մեր սիրան է: Մեր օրհնեալ Փրկիչը այսօր կ'ըսէ մեզի, «Որդեակ իմ, քու սիրտդ ինծի տուր»: Եւ անոնք որ այս ընծան կու տան Անոր, ամենամեծ ուրախութեամբ պիտի լեցուին:

Ծննդեան Տօնի առիթով, թող տղաքներ եւ աղջիկներ իրենց սիրտը նուիրեն Յիսուսի, եւ այն ատեն Ծնունդի օրը իրենց համար պիտի ըլլայ, իրապէս ամենօրհնեալ օր մը:

ՀԵՐՈՍ ՄԸ

Հին Յունաստանի Ապարտա քաղաքին պատկանող քաջ աղու մը նկատմամբ գեղեցիկ պատմութիւն մը կայ: Այս աղւերը ճշմարիտ հերոսի մը գիւցաղնութիւնը ցոյց տուաւ մեհեանի մը մէջ կատարուած կրօնական արարողութեան մը ժամանակ: Դեռահաս Ապարտացիին պաշտօն յանձնուած էր ողջակէզի սեղանին մօտ կայնիլ՝ խնկամանը վեր բռնած: Տղան ուրախութեամբ եւ հպարտութեամբ ստանձնեւ էր այս շատ պատուաւոր համարուած պաշտօնը:

Յանկարծ վեր բարձրացուած այդ խնկամանէն կրակի կտոր մը խնկաւ անոր դաստակին վրայ եւ ապա սահեցաւ իր թեղանիքէն ներս: Եթէ վար իջնցնէր իր ձեռքը եւ ցնցէր իր թեղանիքը, կրնար դուրս մէկ կողմ նետել այն կրակը որ սկսեր էր այրել իր մարմինը: Սակայն քաջ աղան լուս եւ անշարժ մնաց իր տեղը, վստահ չէր ուղեր ընել ուրիշ շարժում որով խանդարուէր կատարուած կրօնական պաշտամանը:

Մեհեանին մէջ ներկայ եղող երկրպագուները գաղափար չունէին թէ ինչ գիւցաղնական քաջութեամբ մը Ապարտացի տղեկը կը կատարէր իր պարտականութիւնը:

Եւ իր պարտականութիւնը: Արարողութիւնները շարունակուեցան պատկառոտ լուսեան մէջ, եւ տղան կայնեցաւ իր տեղը առանց իր գիրքը փոխելու, ու թող տուաւ որ իր թեղանիքին մէջ ինկած կրակը աւելի ու աւելի խորունկ այրուցք մը պատճառէր իր մարմնոյն մէջ: Հիանալի գիւցաղնութեամբ ան իր կեցած տեղը անշարժ մնաց մինչեւ որ արարողութիւնները աւարտեցան:

Արդարեւ այս տղան իր մէջ ունէր այն գիւցաղնական ոգին որ յատուկ է ամէն ճշմարիտ հերոսի եւ մարտիրոսի:

Մ Ո Ւ Ր Ա Յ Ի Կ Ի Ն Խ Ն Գ Ի Ր Ք Ի

Հնգիկ մուրացիկ մը, որ ի ծնէ կայր էր, սովոր էր կանոնաւորապէս յաճախել ծանօթ կատուն մը՝ հոն երկրպագութիւն ընելու համար: Կատուն քուրմը այս մարդուն կրօնասիրութիւնը տեսնելով, ուղեց քաջալերիչ խօսք մը ուղղել անոր, եւ ուստի օր մը ըսաւ.

«Ո՛վ մուրացիկ, կուքերը շատ դո՛ւն քու կրօնասիրութենէդ եւ նուէրներէդ, եւ կ'ըսեն թէ քեզի պիտի չնորհեն սուէ միակ պարզեւ մը ո՛ր գուն խնդրես: Բայց գիտցիր որ միայն մէկ բան մը պէտք է խնդրես»:

Մուրացիանը մեծապէս բերկրեցաւ: Բայց երբ սկսաւ խորհիլ թէ ի՞նչ մասնաւոր պարգեւ խնդրելու էր, շուարեցաւ մնաց: Վստահ խիստ շատ բաներու կարօտութիւն ունէր: Կը փափաքէր ունենալ աչքի տեսութիւն, հարբտութիւն, կեանքի երկարութիւն, կին, զուլակներ, եւն, եւն:

Խեղացի մարդ մըն էր, սակայն, այս մուրացիկը: Եւ ստեղծ մը մտածելէ ետքը կատուն եկաւ եւ ըսաւ քուրմին.

«Ո՛վ սուրբ մարդ, չնորհակալ եմ որ խոստացար ինծի չնորհել մէկ պարզեւ մը, եւ ես հիմա քեզմէ պիտի խնդրեմ միայն մէկ բան մը: Իմ խնդիրքս այն է որ մեանելէս տուա՞լ չնորհուի ինծի տեսնել իմ թոռան թոռին վեց յարկով տան մը մէջ բնակիլը եւ սակի պնակէ մը կեարակուր ուտելը»:

Հանձարեղ մուրացիանը այս միակ խնդրումով իրապէս խնդրած եղաւ հարստութիւն, երկար կեանք, զուլակներ, փառաւոր բնակարան մը, աչքի տեսութիւն եւ երջանկութիւն:

ՄԱՆԿԱՆԵՐԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԸ

ԱՆՇԱՄԲԵՐՆԵՐԸ

Մայր կատուն մեծ աշխատութիւն թափեր էր ճշնոյեան տոնի ատիկով փառաւ որ սեղան մը

պատրաստելու համար։ Բաղմանդամ ընտանիք մը ունէր, լալլոյ ամենուն թաւելու համար պատուական կերակուրներ եփեր էր։ Գիտէր ինչ համադամներէ կ'ախտորէին իր ձաղերը, և անոնց

սիրած բոլոր ուսուցիչները ու խմելիքները պատ-
րաստուեալ ու զրուեալ էին խոհանոցին սեղանին ,
ջերմոցին ու դարակներուն վրայ : Դեռ ճաշի
ժամանակը չէր եկած : Մայրը խոհանոցէն դուրս
ելեր էր հանդիսաւոր հացկերոյթին համար իր
նոր հագուստները հագնելու : Եւ ահա անհամ-
բեր ձագերը ներս կը խուժեն խոհանոցէն , եւ
անմիջապէս կը յարձակեն ուսուցիչներուն վրայ
եւ մեծ անկարգութեամբ կը սկսին անյադա-
բար ուտել ու խմել :

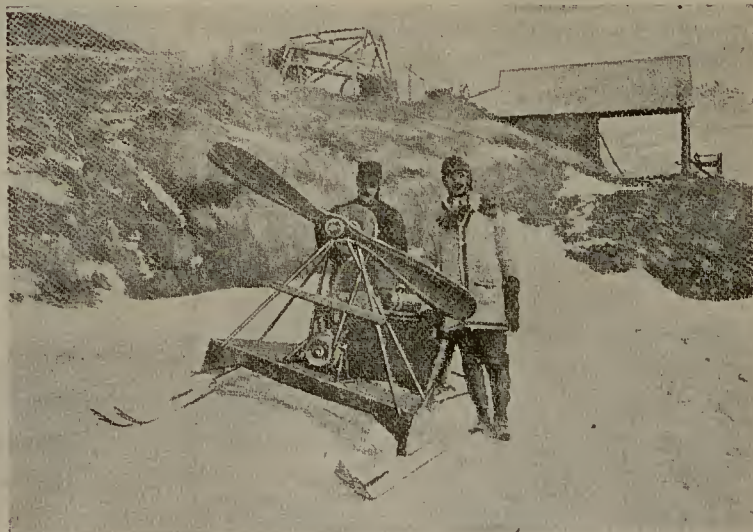
Յանկարծ մայրը ներս կը մտնէ եւ վազրիկ

անհամբերները կը սկսին սարսափիլ : Չենք գի-
տեր թէ ի՞նչ պատիժ տրուեցաւ այս անկարգ
պղտիկներուն , որ չէին կրցած սպասել մինչեւ
ճաշի ժամանակ , եւ այսպէս առանց հրամանի
իրենք իրենց համար ճաշի սեղան պատրաստեր
էին : Թերեւս բոլորովին արգիլուեցաւ անոնց
այդ օրը այլ եւս ուէ բան ուտել :

Կը յուսանք թէ անկէ վերջը ձագերը սոր-
վեցան իրենց ախորժակները յագեցնելու չաճա-
պարել , այլ համբերութեամբ սպասել մինչեւ
իրենց մօր կողմանէ որոշուած ժամանակը :

ԻՆՔՆԱՇԱՐԺ ԲԱԼԽԻՐ ՄԸ

Թէ՛ օդանաւը եւ թէ՛ դեկտոր օդապարիկը , ինչպէս ստիժ ունեցանք բացատրելու անցեալ
տարի այս էջերուն մէջ , չարժման մէջ կը դրուին օդին մէջ խիստ արագօրէն դարձող պտուտակ-
ներու միջոցաւ : Այս վերջերս
մեքենադէտներ սկսած են այս
տեսակ պտուտակներ գործածել
գետնին վրայ ուղեւորութիւն-
ներ կատարելու համար : Պատ-
կերին մէջ կը ցուցուի բալխիր
մը որ կը շարժի օդանաւերու
յատուկ այսպիսի պտուտակի
մը միջոցով : Այս պտուտակը
կը բաղկանայ փայտէ շինուած
երկու թեւերէ : Շարժիչ մեքե-
նան , որ քարիւղով կը զործէ ,
դետեղուած է բալխիրին վրայ :
Սոյն ինքնաշարժ բալխիրին
հնարիչն է Թրանսսայի ճարտա-
րագէտ մը , որ յաջողեցաւ մօտերս իր այս գործիքով լարձրանալ Ալպիան լեռներուն ձիւնապատ
լարձր գագաթները :

ՍՈՒԿԸ , ՀԱԻԸ , ԽՈՋԸ ԵՒ ԲԱԴԸ

Ահա ցորենի քանի մը հատիկներ , ըսաւ
Հաւը , եւ պիտի ցանեմ ասոնք :

Յետոյ ըսաւ Խոջին ,

— Խոջ , կ'օգնե՞ս ինձի որ այս հատիկները
ցանեմ :

— Ոչ , չեմ օգներ , ըսաւ Խոջը :

Հաւը ըսաւ Մուկին ,

— Մուկ , կ'օգնե՞ս ինձի որ այս հատիկ-
ները ցանեմ :

— Ոչ , չեմ օգներ , ըսաւ Մուկը :

Հաւը ըսաւ Բազին ,

— Բազ , օգնե՞ ինձի որ այս հատիկները ցանեմ :

— Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Բաղը :
 Յորենը բուսաւ եւ մեծցաւ :
 Այն առեն Հաւը ըսաւ Խոզին ,
 — Խոզ կ'օգնե՞ս ինծի որ ցորենը քաղեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Խոզը :
 Հաւը ըսաւ Մուկին ,
 — Մուկ, օգնէ ինծի որ ցորենը քաղեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Մուկը :
 Հաւը ըսաւ Բաղին ,
 — Բաղ, կը հաճե՞ս օգնել ինծի որ ցորենը քաղեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Բաղը :
 Այն առեն Հաւը ինքը քաղեց ցորենը :
 Յորենին քաղուելէն ետքը, Հաւը ըսաւ Խոզին ,
 — Խոզ, կ'օգնե՞ս ինծի որ ցորենը ազօրիք տանիմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Խոզը :
 Հաւը ըսաւ Մուկին ,
 — Մուկ, կ'օգնե՞ս ինծի որ ցորենը ազօրիք տանիմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Մուկը :
 Հաւը ըսաւ Բաղին ,
 — Բաղ, կը խնդրեմ օգնէ ինծի որ ցորենը ազօրիք տանիմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Բաղը :
 Այն առեն Հաւը ինքն ազօրիք տարաւ ցորենը :
 Երբ ալիւրը ազօրիքէն տուն եկաւ ,
 Հաւը ըսաւ ,
 — Խոզ, կ'օգնե՞ս ինծի որ ալիւրէն հաց շինեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Խոզը :
 Հաւը ըսաւ Մուկին ,
 — Մուկ, օգնէ ինծի որ հաց շինեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Մուկը :
 Հաւը ըսաւ Բաղին ,
 — Բաղ, կ'օգնե՞ս ինծի որ հաց շինեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Բաղը :
 — Ուրեմն, ես ինքս կը շինեմ հաց, ըսաւ Հաւը :
 Երբ հացը շինուեցաւ, Հաւը ըսաւ ,
 — Խոզ, կ'օգնե՞ս ինծի որ այս հացը եփեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Խոզը :
 Հաւը ըսաւ Մուկին ,
 — Մուկ, կը խնդրեմ օգնէ ինծի որ այս հացը եփեմ :

— Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Մուկը :
 Հաւը ըսաւ Բաղին ,
 — Բաղ, կ'օգնե՞ս ինծի որ այս հացը եփեմ :
 — Ոչ, չեմ օգներ, ըսաւ Բաղը :
 Երբ հացը եփեցաւ, Հաւը ըսաւ ,
 — Խոզ, այս հացը ուտելու կ'օգնե՞ս ինծի :
 — Այո, կ'օգնեմ, ըսաւ Խոզը :
 Հաւը ըսաւ Մուկին ,
 — Կ'օգնե՞ս ինծի այս հացը ուտելու :
 — Այո, կ'օգնեմ, ըսաւ Մուկը :
 Հաւը ըսաւ Բաղին ,
 — Կ'օգնե՞ս ինծի այս հացը ուտելու :
 — Այո, կ'օգնեմ, ըսաւ Բաղը :
 Բայց Հաւը ըսաւ ,
 — Ձեզմէ ոչ մէկուն պիտի տամ այս հացէն : Դուք ինծի չօգնեցիք, եւ ուստի միայն ես պիտի ուտեմ զայն :

ԱԼԻՍԻՆ ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Հայ ողջը կնակ մ'եմ բարի ,
 Հինգս կը մեցեմ այս սարի .
 Մեծնամ կրթուիմ ես Բանի՝
 Կ'ըլլամ պարկեռ խելանի :

Ծիծառի պէս նրառողուն ,
 Խօսիմ, երգեմ օրն ի բուն ,
 Ոսոսուն եմ զերբ եղնիկ ,
 Իբր աղաւնի սիրունիկ :

Հօրքս, մօրքս մեկ հասիկ ,
 Կ'ընեմ խրքս, խօսք մըսիկ ,
 Գառնուկի պէս ճեղ, նըլու ,
 Ունիմ վապիւս սորովելու :

Կարծես քեզ հաւեցաւ
 Այս խօսեհուս համարանկ .
 Անունս չեմ տաւ ձեզ ուկայն
 — Այիս, Նըւարդ Գալուսեան :

ՄԵՐ ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՓԸ

Սկիւտար, Դեկտ. 25, 1914

Սիրելի թարեկամուհիս

Շատ ուրախացայ երբ Աւետարներին Դեկտեմբերին թիւը ստացայ, անմիջապէս սկսայ կարդալ, որովհետեւ անոր կ'սպասէի:

Ես անցեալ տարուան Աւետարները շատ սիրեցի: Դուն այս տարի ալ մեր թարեկամուհին պիտի ըլլաս. ես կ'ուզեմ որ այս տարի ալ մեր թարեկամուհին ըլլաս:

Ես հանելուկներով շատ կը հետաքրքրուիմ, և պիտի ջանամ լուծել:

Ես այս տարի տունն եմ, զպրոց չեմ երթար. մեր տունը վարժուհի մը կայ, եւ տունը դաս կ'առնեմ. դաշնակի դաս ալ կ'առնեմ, և կիրակի օրերն ալ կիրականօրեայ դասի կ'երթամ:

Ուրախ եմ որ Ծնունդը կը մօտենայ, շատ կը սիրեմ Ծնունդը:

Իմ նամակս մինչեւ Աւետարներին հասնի արդէն տարին վերջացած կ'ըլլայ: Ուստի նոր տարուայ առթիւ կը շնորհաւորեմ բարեկամուհիս եւ Աւետարների փոքրիկ ընթերցողներս:

Ձեր բարեկամուհին
ԱՐՓԻՆԷ Ե. ՄԱՐՏԻՅԵԱՆ

Սամաթիա Կ. Պոլիս, 21 Դեկտեմբեր, 1914

Սիրելի փոքրիկ բարեկամներս

Ձէք զիտեր թէ որչափ ատեն է որ կը փափաքէի ձեզի գրել, բայց չէի համարձակեր: Ես

9 տարեկան եմ, ունիմ հայր, մայր, մեծ մայր, մէկ քոյր եւ երեք եղբայր: Բնաւ զպրոց չեմ գացած, տունը քրոջմէս դաս կ'առնեմ: Աւետարներ Մանկանցին համար ամիս մը սպասելը շատ դժուար կուգայ ինծի:

Ատեն մը շատ հետաքրքիր էի անձանօթ բարեկամուհին ճանչնալու, բայց չի յաջողեցայ: Այս ամիս հասկցայ որ կին մըն է և սղակի աղջիկ մը ունի: Անգամ մը պատկերս խրկեցի և խնդրեցի որ ինքն ալ իրենը գնէ: Աւետարներին մէջ, բայց չի հաճեցաւ: Եթէ դուք ալ ինծի պէս բնէք և խնդրէք, թերեւս հաճի: Այսչափ անոյշ խրատներ զրոյ մէկուն պատկերը տեսնել սիրելի է ինձ և կարծեմ ձեզի ալ:

Անկեղծ սիրով ձեր բարեկամը
ՅՈՂԶԱՆՆԷՍ ԻՅՆԷՃԵԱՆ

Կ. Պոլիս, Յունուար 1, 1915

Շնորհաւոր եւ երջանիկ Նոր Տարի, Սիրելի զեռափ թարեկամներս:

Առջի բերան գուցէ խորհիք թէ այս տարին չի կրնար երջանիկ տարի մը ըլլալ, բայց եթէ անգամ մըն ալ խորհիք, պիտի տեսնէք թէ երջանկութիւնը մեր անձերուն մէջ է և ոչ թէ մեզ չըջապատող բաներուն մէջ: Մեր հաճոյքները և զուարճութիւնները արտաքին բաներէ կախեալ են և ուստի պարագաները կ'ազդեն տ'նոնց. բայց եթէ մեր սրտերը մաքուր ըլլան, մեր խղճմանքը հանդարտ և մեր միտքը խաղաղ, այն ատեն կրնանք երջանիկ ըլլալ ի՞նչ ալ ըլլան մեզ չըջապատող դէպքերը: Ձէք անոսձ մտրդիկ որ ամէն բարիք ունին կարծես, տուներ, զբամ, բարեկամներ և սակայն դարձեալ ապերջանիկ են, մինչ անգին ուրիշներ ալ կը տեսնէք ակար, աղքատիկ և խեղճ, բայց անուշ ժպտով, զուարթ գէմքով եւ երջանիկ: Հաբուստ ըլլանք թէ աղքատ, մեծ տուններու մէջ լնակինք թէ համեստ անակներու մէջ, ի՞նչ ալ ըլլայ մեր կայսութիւնը, երջանիկ ըլլալը մեր ձեռքն է և կը մաղթեմ որ որոշէք այնպէս ըլլալ 1915 տարուան մէջ:

Արփինէ և Յովհաննէս լաւ սկզբնաւորութիւն մը ըրին մեզի գրելով: Այս, Արփինէ, ես որոշեցի այս տարի ալ ձեր թարեկամուհին ըլ-

լայ և կը յուսում թէ մինչեւ տարեղլուին շատ մը նոր բարեկամներ վատուեալ կ'ըլլանք :

Տարեղլուինը հիմա հեռու կը թուի , բայց ժամանակը այնչափ արագ կ'անցնի որ կարծես պատահութիւն չենք գտներ մեր բոլոր մտածածները ընկելու : Արդեօք ըրինք այն ամէն բարի բաները զորս ընկ սրտչեցինք անցեալ տարի այս տանն :

Յովհաննէս կը փափաքի որ պատկերս հրատարակեմ Աւետարանի մէջ : Աղէկ կ'ըլլար , բայց այն տանն ալ մեր մեծ հանկուկը ևս ինքս լուծած ալիս ըլլայի : Ես կ'ուզեմ որ դուք լուծէք զայն : Յովհաննէս բաւական մօտիկցած է գուշակելով որ ամուսնացած կին մըն եմ և փոքրիկ աղջիկ մը ունիմ : Ի՛նչ կ'ըսէք , մէկն ալ կարծիք յայտներ է թէ օրիորդ եմ և վարժուհի :

Անշուշտ իմ փոքրիկ բարեկամներս ամենքն ալ անհամբեր կը սպասեն որ Կազանդը և Մոսկուդը գան : Շատ աղօթք համար տխուր Մոսկուդ մը պիտի ըլլայ այս տարուանը . շատերուն հայրերը և եղբայրները պատերազմի դաշտի վրայ են : Շատերդ կարդացիք և լսեցիք թերեւ թէ անցեալ ամիս Ամերիկայէն չոգենաւ մը ճամբայ ելաւ լեւի լեցուն Մոսկուդի նուէրներով : Այս նուէրները պիտի բաժնուին Եւրոպայի մէջ այն աղօթք որոնց հայրերը և աղգակները պատերազմի դաշտ ըլլալով կարող պիտի չըլլան իրենց սիրելիները ուրախացնել : Ամերիկացիները հրաւրեցին իւրենց երկրին մէջ ամէն մարդ որ քիչ թէ շատ նուէր մը տալով լեցնէ չոգենաւը և խիստ շատեր , մեծեր ու պզտիկներ , հարուստներ ու աղքատներ , զպրօցներ և եկեղեցիներ տուին ի՛նչ որ կրնային մինչեւ չոգենաւը լեցուեցաւ : Եւ այդ տուողները , տարակոյտ չունիմ , իրենք ալ տուելի երջանիկ Մոսկուդ մը վայելեցին : Զէ՞ որ « Աւելի երանելի է տալը քան առնելը » :

Դարձեալ շնորհաւոր ու երջանիկ նոր Տարի մը կը մաղթեմ ամէնուդ՝ խնդրելով որ շատերդ զբէք Փետրուարի նամակատուիին համար :

Անկելոյծ սիրով

ԶԵՐ ԲԱՐԵԿԱՍՏՈՒՇԻՆ

ՀԱՆՆԵԼՈՒԿԻ ՍԲ. ԳԻՐԲԷՆ

1.	0	0	.	.	.	.
2.	.	.	.	.	0	0
3.	.	0	0	.	0	.
4.	0	0	.	.	.	.
5.	0	.	.	.	0	0
6.	.	.	.	0	0	.
7.	0	0	.	.	.	.
8.	0	0	.	.	.	.
9.	.	0	0	.	.	.
10.	0	0	.	.	.	.
11.	.	.	0	.	0	0
12.	0	.	.	0	0	.
13.	.	.	0	0	0	0
14.	.	0	.	0	0	0
15.	.	0	0	0	.	0
16.	0	0	.	.	.	.
17.	.	.	.	.	.	0
18.	0	.	.	.	0	.
19.	0	.	.	.	0	.
20.	.	0	0	0	.	.

1. Սենեակի մը մէկ մասը : 2. Գալիլեայի մէջ քաղաք : 3. Փոքր Ասիոյ երկրամաս : 4. Կանոն կը նշանակէ : 5. Մըրիկ ծովու վրայ : 6. Զորացուած պատու մը : 7. Անհաճոյ միջատ մը : 8. Երաժշտական գործի : 9. Բնակարանի մը մասը : 10. Երազ մեկնող մը : 11. Մնդաւորաբ ուտեալ : 12. Յակոբի որդիներէն մին : 13. Փոքր մարգարէներէն մին : 14. Պարսպ կը նշանակէ : 15. Վայրի կենդանիի ձագ : 16. Օգտակար տունիկ մը : (Աւելորդ ը գիր մը գնել) : 17. Ածական է : 18. Աստուծոյ մէկ անունը : 19. Փոքր Ասիոյ մէջ քաղաք մը : 20. Երաժշտական գործի մը :

Զէրօներուն տեղ զրուած գրերով ըստ կարգին կարդալ Մոսկուդի մեծ Աւետարան :

Պարտիզակ

Բ. ԱՐԱՆԱՅԱՐԱՆ

ՆՈՅՆՄԵՐԻ ՀԱՆՆԵԼՈՒԿԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

1.	(Ա) Ե	հ	ս	վ	Ա (Դ)
2.	ա	Ս	ո	ն	ք
3.	ա	բ	Ա	ն	ա
4.	ա	Մ	ա	Թ	ի
5.	(Դ) Ա	ն	ա	ն	Ի (Բ)

Ա—Բ = Ետայի

Դ—Դ = Ամանա

مدیر مسئول — صمويل ق. هاروتيونيان

ՏՊԱԳԻՒԶ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿԻԶ Յ. ՄԱՏԹԷՍԻՍԵԱՆ

Թիւ 27, Ֆինանսըրար եօզուշու, Կ. Պոլիս